

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 284/2017
12.10.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Ивић, председника већа, Драгана Скока и Браниславе Апостоловић, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, одлучујући о захтеву Министарства одбране Републике Србије, Сектор за људске ресурсе, Управа за кадрове Београд, за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 3 У 13551/15 од 20.04.2017. године, уз учешће противне странке АА из ..., улица ..., кога заступа пуномоћник Момчило Ковачевић, адвокат из ..., ..., у предмету престанка професионалне војне службе, у нејавној седници већа одржаној дана 12.10.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

Образложење

Побијаном пресудом уважена је тужба АА из ... и поништена наредба министра одбране Министарства одбране Републике Србије број 1-293 од 27.08.2015. године, којом је тужиоцу, пешадијском капетану, престала професионална војна служба са даном 30.09.1992. године, због неоправданог изостанка са службе пет дана непрекидно. Истом пресудом обавезан је тужени орган да тужиоцу АА из ... надокнади трошкове управног спора у износу од 16.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде, подносилац наводи да је Управни суд погрешно применио материјално право, јер је оспорена наредба донета у складу са Законом о општем управном поступку и Законом о Војсци Србије. Наводи да је оспорена наредба донета на основу изјаве ББ и ВВ, који су АА били надређене старешине и да је на основу истих утврђено да АА после повлачења јединица бивше ЈНА није био у саставу јединица којима су они командовали. Услед недостатка списка предмета не може се утврдити тачан датум изостанка са службе, јер се ради о утврђивању чињеничног стања за време ратних сукоба на просторима бивше Југославије, па се из разумљивих разлога за именованог није водио поступак за престанак службе, већ му је престала исплата плате, јер није вођен у радној листи на основу које се утврђује присуство на раду односно врши исплата плате. Као датум престанка његове професионалне војне службе наведен је датум задњег дана месеца у којем је именованом исплаћена плата. Предлаже да суд захтев уважи и укине или преиначи побијану пресуду.

Противна странка у одговору на захтев наводи да тужени орган своје становиште везује за изјаве ББ и ВВ који изјављују да после повлачења јединица ЈНА нису били претпостављене старешине АА и да је АА према извештају ВРЦ-а ССНО Београд последњу плату примио 06.11.1992. године. После повлачења јединица ЈНА из Републике Хрватске, бивше Републике СФРЈ, дана 19.05.1992. године АА је као официр ЈНА остао на служби у Гарнизону Петриња у саставу Војске Републике Српске Крајине. Истиче да плата није исплаћивана преко текућег рачуна, већ је исплаћивана у јединицама. О овој околности је приложена изјава ГГ припадника ВП 9142 Петриња. После одласка ЈНА из Републике Хрватске остао је на дужности команданта Трећег батаљона 31 бригаде ТО. Претпостављени старешина му је био потпуковник ДД. На овој дужности остаје до формирања Војске Републике Српске Крајине и тада прелази са својом јединицом у састав Војне поште 9142 Петриња која је била у саставу 31 пешадијске бригаде Војске Крајине. Тада му је командант био потпуковник ЋЋ. Ово су битни сведоци и старешине али Министарство одбране ни у једном од сада спроведеном управном поступку их није саслушало. Из Хрватске се вратио у Србију дана 05.08.1995. године после чега је остао као официр ЈНА нераспоређен у Војсци Југославије, па у Војсци ДЗ СЦГ, па и након тога у Војсци Србије. Предлаже да суд захтев као неоснован одбије.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, а у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према разлозима образложења побијане пресуде тужени орган је оспорену наредбу донео у извршењу пресуде Управног суда 7 У 704/11 од 17.04.2014. године и при том није поступио по обавезним упутствима из исте. У поновном поступку тужени орган није у оспореној наредби навео довољне разлоге који с обзиром на стање у списима и наведене прописе упућује на решење какво је дато у диспозитиву, односно није у свом образложењу навео податке из којих би се могло закључити да је чињенично стање правилно утврђено, јер је у диспозитиву наведено да је тужиоцу престала професионална војна служба дана 30.09.1992. године на основу члана 110. став 1. тачка 3. Закона о Војсци Србије због неоправданог изостанка са службе пет дана непрекидно, а у образложењу оспорене наредбе није наведено на основу којих доказа је утврђена ова одлучна чињеница. По налажењу Управног суда, тужени орган је повредио правила поступка прописана одредбом члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку будући да разлози из образложења оспорене наредбе, као ни докази у списима предмета, не упућују на решење како је дато у диспозитиву.

Оцењујући законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд налази да је иста донета без повреде правила поступка и уз правилну примену материјалног права. Побијаном пресудом оцењена су сва питања и околности које су могле да буду од утицаја на законитост оспорене наредбе, а образложење побијане одлуке садржи јасне и одређене разлоге којима се суд руководио при оцени законитости оспореног решења, које у свему прихвата и овај суд.

Суд је ценио наводе захтева и нашао да су исти без утицаја на другачију оцену законитости побијане пресуде јер се из списка предмета види да је оспорена наредба донета у извршењу пресуде 7 У 704/11 од 17.04.2014. године и да тужени орган у поновном поступку није поступио по обавезним примедбама из наведене пресуде, односно није утврдио период када је тужилац неоправдано изостао са службе пет радних дана непрекидно, при чему је као разлог престанка професионалне војне службе у оспореној наредби навео неоправдани изостанак са службе пет радних дана непрекидно.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 12.10.2017. године, Узп 284/2017

Записничар
Рајка Милијаш,с.р.

Председник већа – судија
Мирјана Ивић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић